

[Pernille Frahm]

en fornøjelse at høre hr. Søren Hansen tale om kulturen. En stor entusiasme og en stor velvilje er der, men jeg håber, at den velvilje så også følges op, således at det tidligere socialdemokratiske løfte om at forøge kulturbudgetterne med 50 pct. snart vil blive opfyldt i praksis.

Jeg vil også minde om, at vi har nogle småproblemer foran os: Vi har en bibliotekslov, som vi skal behandle i næste uge, hvor man nu med hr. Søren Hansens partis velvilje vil til at indføre muligheden for at tage betaling på bibliotekerne, eller hvor man i hvert fald ikke har tænkt sig at afskaffe muligheden for at kræve betaling for at låne andet end bøger på landets biblioteker. Der skal nok komme andre ting undervejs, men med den entusiasme, hr. Søren Hansen lægger for dagen, er jeg sikker på, at vi nok skal finde ud af noget sammen til fælles bedste på kulturområdet.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»SF vil redde Nyrups pladsgaranti«. Sådan har en overskrift lydt i dagspressen, og det er rigtigt, at SF ønsker en børnepasningsgaranti. Vi har faktisk foreslået en sådan to gange, men den er blevet stemt ned bl.a. af Socialdemokratiet senest her i foråret 1993.

Jeg vil gerne med dette indlæg understrege, at SF's forudsætning for i givet fald at stemme for en pladsgaranti er, at den bliver lavet ordentligt, og for at undgå misforståelser vil jeg yderligere understrege, at det er en holdning, der er fuldstændig enighed om i SF. Det kan godt være, at det er en ordentlig pladsgaranti, statsministeren har i tankerne. Omvendt kan man frygte, at regeringen lægger op til en discountløsning, der vil gå ud over børnene og gøre forældrene utrygge. Det er ikke til at vide, for vi har ikke fået konkret indhold, men blot de få ord i åbningstalen.

De få ord rejser nogle spørgsmål. For det første: Hvor skal pengene komme fra? Enhver ved, at kommunernes økonomiske situation er meget presset. En pladsgaranti kræver, at de får tilført penge. Anlægsudgifterne kan klares gennem adgang til lån, men driftsudgifter samt renter og afdrag på lån må i et eller andet omfang dækkes ind gennem statstilskud. Og de 200 mio. kr., der er sat af til formålet, forslår i den forbindelse som 10 g oksekød i en gang millionbøf til en børnefamilie.

Vi går ud fra, at regeringen har en løsning på det problem. Vi har jo en finansminister, der ved, at man ikke kan bruge nationalproduktet to gange, og som derfor med garanti også ved, at kommunerne ikke kan bruge deres indtægter to gange.

Et andet spørgsmål til og problem ved statsministerens pladsgaranti er, at den først skal gælde fra barnets 1-års-fødselsdag. I SF er vi sådan set enige i, at babyer på et halvt år er vel små til at sende i vuggestue eller dagpleje. SF ønsker længere barselorlov. Nu kunne det se ud, som om regeringen vil tvinge forældrene til at tage et halvt års forældreorlov i forlængelse af den regulære barselorlov. På den måde har regeringen reelt forlænget barselorloven, men på kun 80 pct. dagpenge, hvor alle hidtidige forlængelser af barselorloven er sket med fulde dagpenge. Skal 1-års-grænsen accepteres, må satsen i forældreorloven op på fulde dagpenge.

Men 1-års-grænsen giver et problem til. Vi ved, at næsten al forældreorlov tages af kvinder. I SF har vi længe ment, at der måtte gøres noget alvorligt for at få mændene til at tage del i babypasningen. Derfor vil vi foretrække en regulær forlængelse af barselorloven indrettet på den måde, at f.eks. tre måneder af perioden kun kan bruges af fædrene. Det ville være et stort skridt i retning af reel ligestilling på området. Naturligvis skal enlige mødre have ret til hele orlovsperioden.

Et tredje punkt er, at den tidsplan, regeringen lægger op til, er tordnende urimelig. Alle-rede i foråret burde regeringen have gennemført en pladsgaranti enten i Folketinget eller under forhandlingerne med kommunerne, sådan som SF lagde op til under den folketingsdebat, vi tog initiativ til om disse forhandlinger.

Nu tages garantien op, men på en sådan måde, at der ikke sker noget som helst i syv måneder. Så kommer der forhandlinger, der drejer sig om 1995, og så er der faktisk gået to år med en såkaldt ny kurs, uden at der er sket noget som helst ude i virkelighedens verden. Det er den slags, der sikrer en regering mod at blive genvalgt.

Faktisk betyder regeringens tidsplan, at nogle kommuner kan være tilbageholdende med at etablere nye pasningspladser i 1994, for regeringen har tidligere i hvert fald luftet tanker om tilskud, der kun skulle gives til kommuner